

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 7. februar 2012
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMENR
Sags nr.: 1201205
Dok nr.: 798957

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 24. januar 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 263 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Spørgsmål nr. 263:

”Vil ministeren redegøre for om der stilles samme kvalitetskrav i forhold til patienter dækket af en privat sundhedsforsikring som behandles på et privathospital, som i forhold til patienter der behandles på offentlige hospitaler?”

Svar:

Jeg bemærker indledningsvis, at behandling med en privat sundhedsforsikring er ligestillet med anden privat sygehusbehandling, hvor patienten f.eks. henvender sig direkte til det private sygehus.

For overskuelighedens skyld sondres i det følgende mellem kvalitetskrav til *personer*, *institutioner* og *behandlinger* i sundhedsvæsenet.

Personer

Som udgangspunkt gælder der de samme regler for personer, der udfører behandling i sundhedsvæsenet, uanset om de arbejder i det offentlige eller det private sundhedsvæsen.

Alle autoriserede sundhedspersoner er således i medfør af autorisationsloven underlagt et krav om omhu og samvittighedsfuldhed i deres arbejde. Ligeledes er de underlagt Sundhedsstyrelsens tilsyn, hvor styrelsen bl.a. kan udstede påbud og forbud og indskrænke lægers virksomhedsområde i kritisable tilfælde. Endvidere kan klager over autoriserede sundhedspersoner indgives til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn under Patientombudet.

Ligeledes har autoriserede sundhedspersoner pligt til at indrapportere utilsigtede hændelser (f.eks. fejl med risiko for skade som led i behandlingen). I medfør af sundhedsloven skal en sundhedsperson, der som led i sin faglige virksomhed bliver opmærksom på en utilsigtet hændelse, rapportere denne til regionen eller kommunen.

I alle disse henseender stilles ganske de samme krav til sundhedspersoners kvalifikationer og virksomhed, uanset hvor de arbejder.

Institutioner

Offentlige sygehuse og private sygehuse, der udfører behandling for det offentlige, skal akkrediteres i medfør af Den Danske Kvalitetsmodel (DDKM). Der er 104 akkrediteringsstandarder i DDKM, fordelt på organisatoriske standarder, generelle patientforløbsstandarder og sygdomsspecifikke standarder.

Akkreditering er ikke obligatorisk for private sygehuse, der alene behandler privatbetalende patienter, men disse sygehuse kan frivillig tilslutte sig DDKM.

I medfør af lov om virksomhedsansvarlige læger skal den, der ejer et privat sygehus, en privat klinik m.v., udpege en virksomhedsansvarlig læge. Den virksomhedsansvarlige læge skal påse, at den sundhedsfaglige virksomhed, som udøves på sygehuset, klinikken m.v., udføres i overensstemmelse med god faglig praksis og med de pligter, der i øvrigt er fastsat i lovgivningen.

Pr. 1. oktober 2011 skal private sygehuse, klinikker og praksis herudover registreres i Sundhedsstyrelsen som betingelse for udførelse af lægelig patientbehandling. Samtidig gennemfører Sundhedsstyrelsen tilbagevendende tilsynsbesøg på de registrerede behandlingssteder, og gennemfører herudover løbende særlige tilsyn på baggrund af et vekslende sundhedsfagligt tema.

Behandlinger

Al lægelig behandling på såvel offentlige som private sygehuse skal indberettes til Sundhedsstyrelsens Landspatientregister. Ligeledes skal såvel offentlige som private sygehuse indberette oplysninger til landsdækkende, godkendte kliniske kvalitetsdatabaser samt til andre kliniske kvalitetsdatabaser efter nærmere regler fastsat af Sundhedsstyrelsen.

Specialiseret behandling er omfattet af Sundhedsstyrelsens specialeplanlægning i medfør af sundhedsloven. Sundhedsstyrelsen stiller her krav til og godkender specialfunktioner på offentlige sygehuse og private sygehuse, der udfører specialiseret behandling for det offentlige, f.eks. under det udvidede frie sygehusvalg.

Konkret er en række private sygehuse – først og fremmest inden for det ortopædkirurgiske speciale – godkendt til at varetage specialfunktioner i medfør af Sundhedsstyrelsens specialeplan.

Behandling på private sygehuse uden inddragelse af det offentlige – f.eks. hvis patienten er henvist via en sundhedsforsikring – er ikke omfattet af Sundhedsstyrelsens specialeplanlægning.

Jeg bemærker i øvrigt, at der for hhv. *kosmetisk behandling* og *tvang i psykiatrien* gælder særlige krav om, at den udførende læge skal have speciallægeanerkendelse i bestemte specialer.

Kosmetisk behandling – dvs. hvor det kosmetiske hensyn er hovedformålet med behandlingen – udføres dog alene i det private sundhedsvæsen. Omvendt følger det af psykiatriloven, at tvang i psykiatrien alene kan finde sted på offentlige sygehuse.

Med venlig hilsen